

Các nhà Ngôn Ngữ Học trên thế giới đã nghiên cứu các Hàn Lâm Văn không nên dùng chữ CHỮ T N A, mà nên dùng từ ngữ như hàng hàng rớt chính xác : Đ I C NH GI I, cho biết s...

Tài liệu do người chết hồi sinh kể lại

Hiện nay, luân hồi tái sinh là một đề tài nóng bỏng xã hội phương Tây nói chung và Mỹ nói riêng. Chương trình "60 minutes" ngày 30.10 cách đây vài năm có đề cập đến vấn đề luân hồi tái sinh và báo cáo hiện có đến 78% người Mỹ (vào khoảng 195.000.000) tin có kiếp trước kiếp sau. Raymond Moody, giáo sư triết học, bác sĩ y khoa, là một nhà nghiên cứu người Mỹ tiên phong về vấn đề luân hồi tái sinh, nói rằng, sự hiểu biết về hiện tượng có đời sống khác sau đời sống này (life after life) đã được giới thiệu như một kết quả cho đến bây giờ. Nếu ai muốn tìm hiểu xem người Mỹ nghĩ thế nào về luân hồi chết vào thăm Google, gõ chữ "book on reincarnation" thì sẽ thấy một con số khổng lồ, hơn 2.000.000 tài liệu gồm sách và các bài luận giới về nhân quả và luân hồi...

Cách đây 31 năm, khi cho in cuốn sách đầu tiên "Life After Life" sau nhiều năm tiếp xúc với những bệnh nhân chết đi sống lại, bác sĩ Moody nói, ông chỉ ghi lại trung thực những câu chuyện này mà không có ý chứng minh là có một đời sống khác sau khi chết. Ông cũng nói thêm rằng, hiện nay chưa có ai có thể đưa ra một bằng chứng chắc chắn chứng minh có 1 cảnh giới bên kia của ta, những người ta cũng không thể phủ nhận kinh nghiệm của hơn 8 triệu người ở hơn 100 Mỹ và một tỷ người trên toàn thế giới, những người sống lại sau cái chết lâm sàng đã kể những gì họ thấy được sau khi rời khỏi xác thân vật lý.

Bác sĩ Moody kể, lần đầu tiên ông được nghe từ về cảnh giới bên kia của ta do người chết hồi sinh kể lại (kinh nghiệm của người chết) là khi ông còn là một sinh viên y khoa triết học ở đại học Virginia. Một giáo sư dạy môn tâm thần học kể lại cho sinh viên nghe chính ông đã "chết" đi rồi sống lại 2 lần, cách nhau 10 phút. Ông kể lại những chuyện kỳ lạ ông được chứng kiến trong thời gian ông "chết". Thoạt nghe thì anh sinh viên Moody cũng lấy làm lạ nhưng không có ý kỳ gì. Anh chỉ ghi cái băng thu âm câu chuyện này để làm tài liệu thôi. Một năm sau, ông Moody bây giờ là giáo sư triết học ở 1 trường đại học ở Bắc Carolina. Trong 1 buổi giảng dạy về thuyết bất

Tô (Phaedo) của Plato, nhà hiền triết nổi tiếng của Hy Lạp phải chết, một sinh viên xin gặp riêng để hỏi thêm về vấn đề sống chết, vì bà của chàng ta đã "chết" trên bàn mổ, sau đó hỏi sinh và kể những câu chuyện bà đã chứng kiến rồi tiếp diễn. Giáo sư Moody yêu cầu anh sinh viên này kể lại những chi tiết và ông rồi tiếp diễn những chuyện xảy ra cho bà già này gần gũi với những mô tả chuyện ông đã nghe từ thầy của ông mấy năm về trước. Thế đó, ông có ý thu thập tài liệu về hiền triết chết đi sống lại. Ông cũng đưa vấn đề này vào trong các bài giảng của ông, nhưng không để cập gì đến 2 trường hợp ông đã nghe. Ông nghĩ rằng, nếu có nhu cầu chết đi sống lại thì thì nào sinh viên cũng sẽ nói ra trong các giờ triết. Quả vậy, trong một lớp học có 30 sinh viên, khi nào cũng có một anh xin gặp riêng sau giờ học để kể cho ông nghe một câu chuyện chết đi sống lại. Có điều là, những mô tả chuyện này có nhu cầu tình tiết gần nhau, tuy nhiên có kinh nghiệm chết đi sống lại gần như thành phần khác nhau, khác về tôn giáo, về học vấn, và địa vị xã hội.

Khi Moody theo học y khoa năm 1972 thì ông đã có một hồ sơ dày cộm về những trường hợp chết đi sống lại. Ông bắt đầu nói đến công cuộc nghiên cứu của ông với những người ông gặp ở trường y. Sau đó, theo lời yêu cầu của một người bạn, ông nhận lời thuyết trình về hiền triết chết đi sống lại tại 1 Hội thảo Y sĩ và nhu cầu đoàn khác. Và sau một buổi thuyết trình, thì nào cũng có người đứng lên kể lại kinh nghiệm chết đi sống lại của chính mình. Đến đây ai cũng biết tiếng ông, nên nhu cầu bác sĩ đã giới thiệu những bệnh nhân học của ông đến mà có những kinh nghiệm lạ lùng trong thời gian họ "chết". Sau khi vài tờ báo đăng tin tin tức về công cuộc nghiên cứu của ông thì nhu cầu người tiếp đến gần như những mô tả chuyện trường hợp xảy ra với họ. Ông quyết định chú ý đến trường hợp những người do bác sĩ chứng thực là đã chết lâm sàng (tim ngừng đập, thùy não ngừng hoạt động) rồi được cứu sống lại, và trường hợp những người bị tai nạn, hôn lìa khi xác ngay những sau đó lại hoàn hồn, đã kể những sự việc họ chứng kiến.

Trong mấy trăm câu chuyện chết đi sống lại mà tác giả tập hợp được nghe, Moody nhận thấy, tuy kinh nghiệm của mỗi người có điểm khác nhau nhưng tựu trung thì có thể nói có chừng 15 điểm mà ông thấy người ta hay nhắc đến :

1. Ngôn ngữ bất đồng

Người nào cũng có vẻ bộc bạch rằng, ngôn ngữ là cõi trần không thể đúng những sự việc xảy ra ở cõi giới bên kia. Một người trong số đó nói : "Tôi biết, thế giới mà tôi được thấy là một thế giới có hơn 3 chiều, nên không thể nào diễn tả được hết những điều tôi muốn nói về thế giới 3 chiều của chúng ta".

2. Nghe tin mình đã chết

Nhiều người kể rằng, họ đã có nghe chính bác sĩ hay nhân viên bên cạnh nói rằng họ đã chết. Bà Martin kể : "Tôi vào bệnh viện nhân viên không tìm ra bệnh. Bác sĩ James đưa tôi sang phòng X quang để chụp ảnh gan tìm bệnh. Vì tôi bị đau ngực vì nhiều thứ thuốc nên họ thọc trên cánh tay tôi thuốc. Thấy tôi không có phản ứng gì, họ liền tiêm cho tôi thuốc gây mê. Nhân viên này tôi bị phát đau ngực liền và chết ngay sau đó. Tôi thấy bác sĩ ở phòng X quang vacha chích thuốc cho tôi, bệnh chết nhân viên máy điện thoại. Tôi nghe rõ ông quay lưng con số và giọng nói của ông : "Thưa bác sĩ James, tôi đã gọi bệnh nhân của ông. Bà Martin chết rồi". Nhân viên tôi biết tôi không chết. Tôi cố gắng, cố tìm cách nói cho họ biết là tôi chưa chết nhưng tôi không thể làm gì được. Rồi thấy họ làm thủ tục cấp cứu. Tôi nghe họ nói còn bao nhiêu "cc" thuốc chích cho tôi, nhưng tôi không có cảm giác gì khi mũi kim chích vào da. Tôi cũng không có cảm giác gì khi họ chích vào ngực tôi".

3. Tâm an bình và thức tỉnh

Số đông kể rằng, họ tỉnh ngộ được một cảm giác rất an lạc, thoát khỏi khi mới thoát ra khỏi cái xác của mình. Một người bị bệnh ngay sau khi bị thủng ngực nặng để đưa khám, khi mới bị chấn thương thì anh cảm thấy đau nhói, nhưng chết thoáng thôi, rồi sau đó anh có cảm giác như mình đang bị bệnh trôi trong 1 phòng thí nghiệm. Mặc dù hôm nay trời lạnh nhưng mà anh cảm thấy rất ấm áp trong khoảng không gian âm u này. Anh thấy tâm thức mình bình an thoải mái lòng và anh chết nghĩ "chắc là mình đã chết rồi".

Một bà vợ trẻ, đau đớn và ngất đi sau một cơn đau tim. Khi được cứu tỉnh bà kể : "Tôi bị đưa thấy sung sướng, mọi lo âu buồn phiền biến mất, chỉ còn lại một cảm giác bình an, thoải mái, thanh tịnh. Tôi không còn cảm thấy đau đớn nữa".

4. Âm thanh

Nhiều âm thanh lạ được kể lại, hoặc khi sắp chết hoặc khi vacha thức tỉnh. Một người đàn ông "chết" trong vòng 20 phút trên bàn mổ kể lại, rằng ông đã nghe một tiếng kêu ừ ừ rất khó chịu. Tiếng kêu như phát ra từ trong mình chứ không phải từ bên ngoài. Một người đàn bà kể, khi vacha ngất đi thì bà nghe một tiếng rì rì liên tục và bà cảm thấy đang chờ đợi bay lên lòng vòng trong không gian. Bà còn nghe một tiếng khác cũng khó chịu lắm, như tiếng động lạ chầm chầm, tiếng va chạm hay tiếng rên rỉ mà cũng như tiếng gió hú. Nhưng người khác thì nghe một âm thanh đặc biệt như âm nhạc, như tiếng hát hay một bệnh nhân "chết" trên đường đi đến bệnh viện,

khi đứng c&#u t&#nh l&#i ông k&# : Ông đã nghe 1 âm thanh như âm ba của nh&#u cái chuông như t&# đứng xa theo gió v&#ng l&#i, làm ông nghĩ đến m&#y cái chuông gió của Nh&#t, và ông chợt nghe 1 âm thanh này thôi.

5. Đứng h&#m t&#i

Ngay v&#a khi nghe tiếng đứng thì ng&#i ta cảm thấy như bị hút mạnh vào một khoảng không gian t&#i. Ng&#i thì nói gì ng&#nh một hàng đứng; ng&#i thì bỏ sâu hút như một cái gì ng&#; ng&#i khác thì mô tả như một khoảng không, một đứng h&#m, một &#ng xo&#n, một cái chuông, thung lũng, &#ng c&#ng, hoặc khoảng không của một hình vật thể hình trụ. Tuy đứng di&#n t&# khác nhau như ng&#đi u này cho thấy, ng&#i nào cũng trải qua kinh nghiệm này. Một bên nhân k&# : Khi tìm anh ng&#ng đẹp vì bị d&# &#ng v&#i thu&#c mê thì anh thấy mình như bay qua một khoảng không t&#i tầm như một đứng h&#m, v&#i t&#c đứng c&#c nhanh như một con tàu đang lao đi u bay xu&#ng &# 1 công trình ng&#i trí.

6. Giây phút biến ra khói xác

Tuy ai cũng biết rằng, cái "Ta" gồm 2 phần : thân và thức, nhưng ít ai hiểu biết đứng c&# phần Thức vì cho rằng, có thân xác vật lý thì trí óc mới hoạt động đứng c&#, không thức nào có 1 đứng s&#ng nào khác ngoài đứng i s&#ng v&#i t&#m thân vật lý này. Cho nên, trong quá trình chết đi s&#ng l&#i, ai cũng bị ng&#c nhiên quá mức khi họ đứng c&#ng m&# nghĩa thân xác biết đứng c&#a h&#.

Thức khó t&#ng t&#ng đứng c&# tâm trạng của như ng&#i này, khi họ thấy mình đứng đây mà sao l&#i còn có thân hình mình nằm biết đứng &# đứng kia ! Khi họ n&#a là khói xác, họ chợt a ý thức đứng c&# mình đã chết nên ng&#n ng&# không hiểu đứng c&#hi n t&#ng này. Hiểu ng&#i mu&#n nh&#p vào xác mình l&#i như ng&# không biết làm sao. Có ng&#i r&#t ho&#ng s&# như ng&# cũng có ng&#i không s&# hãi. Một bên nhân nói : "Bên tôi trải n&#ng, bác sĩ bu&#c phải vào nhà th&#ng. Sáng hôm &#y tôi thấy một l&#p như s&#ng mù bao phủ quanh tôi và cùng lúc &#y tôi thấy mình biến ra khói xác. Tôi thấy mình bên bị bay lên phía trên và nhìn xu&#ng cái xác mình nằm &# gi&#ng. Tôi không thấy s&# hãi chút nào, chợt thấy một cảm giác bình yên trong một khung cảnh êm &# thanh bình. Và tôi nghĩ, có lẽ tôi đang đi v&# cõi chết. Tôi t&#nh, rằng nếu tôi không nh&#p trở l&#i đứng c&# vào cái xác kia thì tôi chết th&#t r&#i, và như vậy cũng không sao".

Nh&#u ng&#i nói rằng sau giây phút hoang mang lúc đầu, dần dà họ thấy giác quan mới của họ h&#n bén nh&#y h&#n. Họ có thể nhìn th&#t xa, nghe th&#t rõ, đứng c&# ý nghĩ của ng&#i khác, và chợt c&#n nghĩ đến chuyện nào họ mu&#n đi thì đã thấy mình &# đó rồi. Nhưng vì họ không trao đổi gì đứng c&# v&#i như ng&#i xung quanh nên họ thấy cô đơn buồn t&#i.

7. Gặp gỡ những người khác

Nhiều người khác kể lại, họ gặp tôi trong một căn phòng chật chội, sau đó họ đã gặp gỡ và chuyển tôi vào một phòng bệnh nhân, bạn bè quá cũ. Một người bạn họ kể lại cuộc gặp gỡ này khó khăn, bà bạn mất máu rất nhiều trong khi sinh. Lúc đó bà nghe bác sĩ nói là bà không sinh được nữa nên bà thấy mình vẫn rất nhút nhát và ngay khi thấy bà thấy nhiều người vây quanh bà nên chỉ thấy một thôi. Họ đồng ý với tôi, họ ở trên trần nhà. Bà nhận ra đó là những người thân và quen đã qua đời, bà thấy bà gọi là của mình và một cô bé bạn họ cũng như cùng nhiều người khác. Ai cũng có vẻ tươi cười như chào đón bà đi xa vậy.

Một người khác kể rằng sau khi người bạn thân tên Bob chết vài tuần thì ông cũng suýt chết. Ông thấy mình bị lạc ra khỏi thế xác vật chất và có cảm giác như Bob đang đứng cạnh mình. Ông biết đó là Bob nhưng lại trông không giống như họ còn sống. Tuy nhìn thấy Bob, nhưng không phải nhìn bằng mắt vì chính ông cũng không có mắt! Nhưng lúc thấy ông không nghĩ đến điều này là vì ông không còn có mắt mà vẫn thấy. Ông hỏi Bob: "Bây giờ tôi phải đi đâu, chuyển gì đang xảy ra? Có phải tôi chết rồi không? Nhưng Bob không nói gì cả. Suốt mấy ngày tôi bị bệnh viện, Bob luôn ở bên cạnh tôi nhưng vẫn không trả lời những câu hỏi của tôi cho đến ngày bác sĩ tuyên bố là tôi đã thoát chết thì Bob biến đi".

8. Đi đến với người ánh sáng

Tuy tình tiết về kinh nghiệm "chết" của mỗi người khác nhau nhưng ai cũng nói đến cuộc gặp gỡ mắt với thân toàn ánh sáng. Đây có lẽ một chi tiết rất lạ lùng nhất đã làm thay đổi cuộc đời của những người chết đi sống lại. Lúc đó, với này hiện ra trong thế ánh sáng lạ, rồi ánh sáng trở nên rõ dần và sau cùng thì hiện toàn thân trong một thế ánh sáng rực rỡ. Có điều lạ là, tuy rực rỡ nhưng không làm chói mắt. Tuy vậy này hiện ra như một tòa ánh sáng mà ai cũng hiểu đây là một người với đầy đủ cá tính nhân phẩm của một cá nhân. Vậy đã ban phát cho họ một tình thương yêu không thể dùng lời nói mà diễn tả được và ai cũng quyên luyến muốn không rời vậy. Có một điều lý thú là họ hiểu một người đến từ dung mạo, phong cách của người ánh sáng này giống nhau nhưng khi được hỏi người này là ai thì mỗi người nói một cách khác, tùy theo niềm tin tôn giáo của họ.

9. Nhìn lại quãng đời mình

"Người ánh sáng" nhắc nhở người chết về kiếp sống đời mình, và cho người chết xem lại quãng đời của mình rõ ràng như được chiếu trên màn ảnh lớn, lúc còn như vậy cha mẹ, họ lên đi học, đi đâu, công danh sự nghiệp... điều họ hiện lên rất rõ. "Người ánh sáng" nhắc nhở rằng, ở trên đời không có gì quan trọng ngoài tình thương. Một người khác kể rằng, khi ông được xem

quãng đời niên thiếu của ông với cô em gái, người mà ông rất thương yêu; "người ánh sáng" cho ông xem những lúc ông hành động một cách ích kỷ hay từ lòng trùu hận sẵn sóc em mình. "Người ánh sáng" nhận những việc nên giúp đỡ người khác. Đồng người này rất chú tâm đến sự hạnh phúc, cần nhắc nhở ông phải lo trau dồi sự hiểu biết của mình và nói rằng, sau khi thoát sự giới hạn thời gian để sang cõi này ông cũng vẫn phải tiếp tục hạnh phúc, vì đó là một quy trình không gián đoạn.

10. Ranh giới giữa hai cõi

Nhiều người như rằng, họ đi đến đến một chỗ giới hạn như một bờ ranh, một bờ sông, một cánh cửa, một vùng sáng ngời màu xám, một hàng rào, hay chính là một đường viền dẹt dẹt. Một người bạn tôi kể: "Sau khi lia khố xác, tôi thấy mình đang đi trên một cánh đường thẳng đẹt, toàn một màu trắng, những khác hẳn màu trắng của thế gian và chung quanh tôi tràn ngập một thứ ánh sáng chói lọi. Xa xa đường trước là một cái hàng rào, tôi vội rẽ vào bên phải sang phía đó thì thấy một người ở phía bên kia đang tiến về hàng rào như để gặp tôi, những bỗng nhiên tôi có cảm giác người bạn kéo tôi lùi, và người ở phía bên kia thì ngoảnh lưng đi vào hướng xa hàng rào".

11. Trở lại cõi trần

Dĩ nhiên, tất cả những người có kinh nghiệm chết này đều sống lại. Và điều đáng nói là tất cả đều đi khác sau khi nhìn thấy thế giới bên kia. Phần đông nói rằng, khi về lại thế này, họ tiếc nuối thân vật lý ốm, và cố tìm cách trở lại. Những đến khi thấy nhiều điều mới lạ của cảnh giới bên kia thì họ không muốn trở về nữa, nhất là những người đã được gặp gỡ "người ánh sáng" và được về này ban cho một tình thương bao la vô điều kiện. Những có người thì muốn trở về để tiếp nối một công việc đang dở dang, hay vì các con đang còn nhỏ. Có người nghĩ rằng vì người thân của họ níu kéo, cần cứu nguy nên họ không "đi" được như câu chuyện sau đây: "Tôi sẵn sóc một người cô già. Cô bạn tôi này khá lâu. Đã mấy lần cô tắt thở, nhưng lại được cứu sống, có lẽ vì một người trong gia đình ai cũng thương cô và cần cứu nguy cho cô bình an. Một hôm cô nhìn tôi và bảo: "Joan, cô đã thấy cõi giới bên kia đẹp lắm. Cô muốn ở lại bên đó những con và một người cần cứu nguy cần giữ cô lại bên này nên cô không đi được. Thôi, con nói một người đến cứu nguy cho cô nhé". Và chúng tôi người cứu nguy thì cô một cách bình yên sau đó".

Phần đông nói rằng, họ không như đã "trở về" như thế nào. Họ nói, họ chỉ thấy buồn ngủ, rồi mê đi và khi tỉnh dậy thì thấy mình nằm trên giường bệnh như trước khi được sang thế giới bên kia. Những cũng có người như rõ chi tiết khi được trở về. Một người kể, khi họ về lại lia khố xác, ông thấy mình bước nhanh qua con đường hẻm tối. Khi sắp sắp ra khỏi đường hẻm thì ông nghe ai gọi gọi tên mình ở phía sau, và biết thế ông vội lùi tuột trở lại. Một ông khác kể là, họ lên ông bay lên trên nhà nhìn xuống thấy bác sĩ, y tá đang cuống quýt cứu chữa. Khi bàn sắp đặt vào người, toàn thân ông giật nảy lên và đúng lúc đó ông bỗng nhiên xuống đường như một tiếng

đá và chui tu t vào thân th trên gi ng. M t ng i khác thì th y h n thoát ra t đ nh đ u, nh đ c t trong cu n "T Th Tây T ng".

12. K i kinh nghi m "ch t"

Nh ng ng i đã tr i qua kinh nghi m này nh r t rõ là, h đã ng c nhiên s ng s t khi ch ng ki n nh ng s vi c đang x y ra cho h . H b o chúng đã th t s x y ra ch không ph i do trí t ng t ng hay o giác. Tuy th , nhi u ng i không dám k ho c ch k cho m t vài ng i thân mà thôi, vì h bi t x h i này không ai tin nh ng chuy n nh th , và còn cho là h b b nh tâm th n. M t c u bé k cho m nghe, nh ng vì em còn nh nên bà m không đ ý đ n nh ng i em k , t đó em không k cho ai nghe n a. Ng i thì c k cho m c s c a mình nghe nh ng b v này phê bình là mình b o giác. M t cô h c trò trung h c mu n k cho b n nghe kinh nghi m i lòng c a mình nh ng b cho là tâm th n nên đành nín l ng. Vì v y, ai cũng c t ng chuy n này ch x y ra cho m t mình mình thôi. Khi bác sĩ Moody nói v i h r ng, có nhi u ng i đã có kinh nghi m t ng t thì h có v m ng, vì th y không ph i mình "điên", không ph i ch m t mình mình th y nh ng chuy n i lòng c a c i gi i bên kia.

13. Thay đ i tâm t

Nh đã trình bày trên, nh ng ng i tr i qua kinh nghi m này th ng th ng không mu n k v i ai, nh ng h c m th y nh ng gì h kinh nghi m đã đ i m t đ u n sâu xa trong đ i h , đã m r ng t m m t c a h , đã thay đ i h n i nh n c a h v cu c đ i. M t ông tâm s : "k t ngày y, tôi th ng t h i, tôi đã làm gì v i cu c đ i c a tôi, và kho ng đ i còn i này tôi s ph i s ng nh th nào. Ngày tr c mu n gì là tôi làm li n, không suy nghĩ đ n đo. Nay thì tôi th n tr ng i m. Tr c khi hành đ ng tôi th ng t h i lòng mình xem vi c này có đáng làm hay không hay ch có i cho b n thân thôi ? Nó có ý nghĩa gì, có ích i gì cho đ i s ng tâm linh không ? Tôi không phê phán ng i khác, không thành ki n, không tranh cãi. Và tôi th y hình nh mình hi u rõ m i s vi c chung quanh m t cách đúng đ n h n, d dàng h n".

Nói chung, nh ng ng i ch t h i sinh đ u th y đ i mình có m t m c đích rõ ràng h n, tâm t tho i mái h n, đ u óc r ng rãi c i m h n, tình th ng yêu nhi u h n, và nh n m nh đ n đ i s ng tâm linh, cũng nh m t đ i s ng khác sau khi ch t. H nh s c t nh khi th y x a nay mình ch "mãi s ng", và lúc nào tâm t cũng lo l ng, m u c u, s p đ t cho ngày mai, hay luy n ti c quá kh mà quên s ng v i giây phút hi n t i. H khám phá r ng, đ i s ng tinh th n th t s quí báu h n đ i s ng v t ch t nhi u; r ng thân xác v t lý ch là n i t m trú cho ph n tâm linh. Và h đ u nói đ n bài h c t "ng i ánh sáng" : i trên đ i, ti n tài, danh v ng hay b ng c p cao cũng không đáng gì, ch có tình th ng, ý t ng ph ng s ng i khác m i đáng k . Thông đ i p th hai t "ng i ánh sáng" là : M i ng i nên trau đ i trí tu và tình th ng, vì s ng và ch t là m t quá trình đ c ti p n i không ng ng.

Một anh chàng trẻ tuổi đang học làm tu sĩ Tin Lành kia, trước kia anh nghĩ chỉ có những người theo giáo phái của anh mới được cứu rỗi, còn ngoài ra tất cả đều là tà đạo và sẽ phải xuống địa ngục. Sau khi gặp "người ánh sáng" thì anh thay đổi hoàn toàn. Anh thấy vậy này hiểu hòa, nhân từ chứ không như niềm tin vào sự trừng phạt như người không tin mình như Thánh Kinh miêu tả. Vậy không hề gì hạn gì về giáo phái của anh đang theo mà chỉ hỏi anh có biết yêu thương người khác không.

14. Quan niệm mới về cái chết

Sau khi được thấy cảnh giới đẹp đẽ bên kia, không còn ai sợ chết nữa. Nói như thế không phải là họ chán sống và muốn đi tìm cái chết. Trái lại, họ thấy quý đời sống hiện tại và hiểu rằng đời sống này là một môi trường tốt cho họ học hỏi. Họ cho rằng, vì còn nhiều việc cần phải làm nên họ mới "bận" trở về và làm cho xong, đời sau này được ra đi 1 cách nhẹ nhàng.

Một người kia : "Kinh nghiệm này đã thay đổi hoàn toàn cuộc đời của tôi mặc dù chuyện này đã xảy ra lúc tôi mới 10 tuổi. Tôi thấy tôi tin tưởng hoàn toàn rằng, có một đời khác sau đời sống này và tôi không hề sợ chết. Tôi thường tin tưởng rằng mọi khi nghe có người cho rằng chết là hết".

Có người thì ví cái chết như là một sự di chuyển từ một nơi này sang một nơi khác, hay từ một con người vật chất sang một thể tâm linh cao hơn. Có một bà, sau khi thấy có nhiều người thân đến chào, có cảm tưởng như mình được đón tiếp về nhà sau một thời gian đi chơi xa. Người khác thì nói rằng, dùng từ "chết" để tả cảnh tượng này là không đúng, vì đây giống như một sự thay đổi chỗ ở. Một người khác nữa thì ví thân thể mình như là nhà tù, và khi chết thì được thoát ra khỏi cái ngục tù đó !

15. Chết có thật

Dĩ nhiên, có nhiều người đặt câu hỏi, những chuyện do người chết kể lại có thể tin được không, có chứng cứ gì không ? Câu trả lời là có. Thật nhất, các bác sĩ thấy các bệnh nhân đã tắt thở, tim đã ngừng đập, nên họ mới dùng phương pháp cấp cứu, vậy mà sau khi hồi sinh, bệnh nhân đã dùng danh từ y khoa kể lại đầy đủ chi tiết những gì xảy ra trong khi họ nằm bất động trên giường !

Một cô gái sau khi lìa khỏi xác đã đi qua phòng bên cạnh và thấy chính mình đang ngồi khóc

và kêu thét "Kathy, đừng chết, em ơi đừng chết". Sau khi hồi tỉnh, cô kể lại chi tiết này và cho cô không hiểu sao cô lại biết rõ như vậy. Một nhân viên kể lại đầy đủ tình tiết với những người chung quanh, họ đã nói những gì, ăn mặc ra sao...v.v... Một bà kể, khi hôn mê nằm trên tròng nhà, bà thấy một chùm chìa khóa trên một nóc tủ. Chùm chìa khóa này của một bác sĩ, trong lúc vội vàng đã vọt lên đó đã may ngày trước và quên bỏ đi...

Đó là toàn bộ những câu chuyện được bác sĩ Raymond Moody viết lại. Những ai muốn tìm hiểu chi tiết về cảnh giới bên kia của tôi có thể tìm được tài liệu nghiên cứu của nhiều tác giả trong M. Chỉ cần vào Google và ghi "the life beyond" thì sẽ thấy vô số tài liệu. Khi được cuốn "Thập Tây Tây" (Tibetan Book of The Death), tôi thấy có nhiều điểm đáng kể về cảnh giới được diễn tả trong cuốn "Life After Life" của bác sĩ Raymond Moody. Có một điểm là, những người chết đi sống lại đều nói đến một luồng ánh sáng, hay 1 người sáng, mà họ cho là thiên thần, tùy vào lòng tin tôn giáo của họ. Và cuốn Thập Tây Tây thì nói rõ đó là Đức Phật Thích Ca Mâu Ni trong biển sáng.

Người sáng được diễn tả trong cuốn sách của bác sĩ Moody không nói mình là ai. Vì vậy được những người nhận xét có nhiều người và đây là những người làm người phải biết những thân mình và những người khác; rằng hành trạng mà người chết có thể mang theo chỉ là tình huống thôi, một tình huống vô vọng. Tôi thấy những người này cũng quên thuộc những người này của Đức Phật.